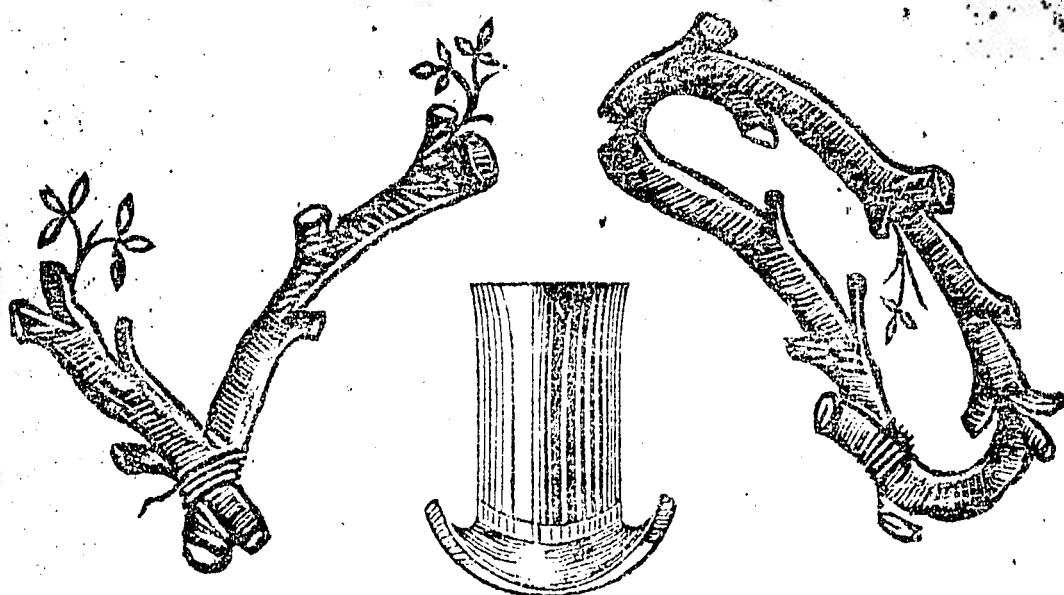

Any I.^o

Tarrassa 4 de Abril de 1886.

BIBLIOTECA MUNICIPAL
SOLER Y PALET
Lote Soler y Palet
Donativo de
Tarrasa

Organo de la Societat del mateix nom. Sortirà quant ho vindrà per convenient.

Com que no volém tenir cap mal de cap en portá 'ls llibres, no s'admeten suscripcions ni anuncis.

Cada número valdrá ó 'n farém pagá

DOS GALEN

Números atrasats, tres llufas.

DIRECCIÓ Y REDACCIÓ
a casa en
RAMON MINGUELL
CARRER DE SANT PERE

Per no equivocar, es l'única casa de Tarrassa que té set
pòstes.
Entre mitg de la primera y l'última, hi ha un lleterero que
dóna l'adreça.

Tothom pot ser barretaire.

No s'admet cap treball firmat ni escrit ab mala lletra.

Tampoch s'admeten citacions de cap mena.

Qui tingui mala de cap que se 'ls passi... y llosts.

A la premsa.

Sera taní molta barra y se 'ns tatxarà de poch educats, s'al sortir per primera vegada, no saludèssim cordialment á tota la premsa en general y á la de aquesta localitat en particular.

Per tant, ja ho saben, Lo **M** los saluda y 'ls suplica que no envihin cambi, perque fora molt fácil que no 'n tingúes prou per tornarlosli.

LO **M**

Bon dia y bonhora á tothom.

Després d'una dormida d'un parell d'anys, la SOCIETAT DEL **M**, s'ha despertat y aquí la tenen bona y tranquila y mes trempada qu'un ginjol.

Si senyors, altre volta 'l **M** torna á sortir, net, planxat y respallat y sense cap bony ni taca,

Molts deyan: Lo **M** es mort.

S'equivocaban de mitg á mitg.

Lo **M** ni ha estat malalt sisquiera; lo qu'ha fet, es qu'un dia, al veure quatre festes qu'ell no hi prenia part, vá agafá són y no s'ha despertat fins ara.

Pero fills meus, quin despertari
Mes aixerit qu'un pèsol y alegre
com una guitarra.

Tarrassa necessita 'l **M**, com lo pa
que menja.

Provas al canto, ó com si diguéssim,
cantin papés y mentin nassos

Hem vist passá Carnavals sense solta
ni volta, sense una petita diversió
popular que tingúes nas á la esquena.

Lo dia del dijous gras, també l'hem
vist passá de correputa, sense adonar-se
'n, sense un petit detall ni indici que

pogués recordarnos tal diada; diada que
la SOCIETAT DEL **M**, trayent fabas de
payella, donaba aquells balls de máscara
hont tot era gresca y barxila, bro-
ma y gatzara; un d'aquells balls que

diferents de molts d'altres, regnaba
l'igualtat per tothom, sobre tot de front
en l'aire y lo mateix portaba barret 'l
que tenia molts naps com 'l que tenia
molts xiribias, un d'aquells balls que
fins en Mencheta de la *Corresponden-
cia de España* se n'ocupaba y porta-
ba detalladament lo trage de la mar-
quesa A, de la baronesa B, de la du-
quesa C y de la xinxa de fábrica, que
tals donas hi concurrían.

Si senyors, si, no hi posin duple.

Ja, hi poden pujar de pèus y de panxa
y tot si vostós volen.

Y aquelles cabalgates y humoradas
qu'erán l'envoja dels estrangers?

Preguntéu á la Companyia de ferro-
carrils del Nort que habian de posá
trens expressos per la molta affluencia
de gent que venia á saborejarlas.

Desde 'ls pagesos de la Tarumba
fins als cañes de la Patagonia, ávits de
contemplar aquelles festassas visitaban
nostra ciutat com qui visita monu-
ments per la diada de Corpus.

Donchs d'avuy endavant, tornarà
la SOCIETAT DEL **M** á ser lo que era,
mes augmentat, ab mes vida y ab mes
quartos que allavoras.

Set mil vuit cents cinquanta tres só-
cis son los fins avuy inscrits, entre 'ls
que hi havia y 'ls que de nou han en-
trat.

Xifra mes que respectable per po-
guer fer lo que mes 'ns acomodi, sobre
tot si tots set mil vuit cents cinquanta
tres sócis pagan la clásica pela cada
trimestre.

Aixó que no s'hi contan los fills d'
aquels que encara no han entrat á la
guibla qu'ho sinó, no 't dich musica.

Ja vehuen donchs qu'ab aquestos

elements se pot donar tot lo joch que 's vulgui.

Y n' hi haurá pesi á qui pesi, per que convé que hi sigui y perquè es indispensable.

Sense la SOCIETAT DEL , lo Carnaval de Tarrassa, may valdrá cinch cénlims.

Acabém.

Héu vist may lo peix que visqui fora del aygua? L' aucell, pot volá sens alas? La rosa alexandrina (iqué soch fil) qu' espargint son grat olor, embau-ma l' atinósfera, pot viure á las foscas? Aquella encisadora nena, bonica com un pom de flors, pot ser felís sense 'l jove que li fassi l' ós?

De cap manera.

Poséu lo peix fora de l' aygua, ta-lléu al aucell las alas, trasportéu la ro-sa al rebost de casa vostra y á la noya feuli fonedissas l' aixam de abellas que la voltan, y veuréu induptablement que 'l peix mórt, l' aucell se posa trist, la rosa per l' aroma y la noya l' óre-mus, si no pert altre cosa, perquè á tots 'ls falta lo que precisament los dona vida.

Donchs lo mateix passa ab lo Car-naval de Tarrassa sense 'l .

Y convensuts d' aixó, li hem tret la són de sobra, hem espolsat las sevas alas, perquè altre cop torni á teni la vida que dona al Carnaval moviment y gresca y al desvalgut consol y ajuda.

Sembla que 'ns hem explicat.

Donchs ja ho sáben.

LA SOCIETAT DEL

En la magna reunió general qu' ha tingut lloch aquest dematí, per majoria de vots ha quedat constituída la se-güent Junta directiva, aixís com las co-missions de balls, cabalgatas y sarssue-las de la SOCIETAT DEL BARRET.

JUNTA DIRECTIVA.

President	March Hunnet.
Vice-president	Magi Rodó.
Vocal 1. ^a	Antón Feyner.
Id. 2. ^a	Joaquim Benet.
Id. 3. ^a	Joán Isarre.
Id. 4. ^a	Joán Vila.

Id. 5. ^a	Francisco Surrallés.
Secretari	Francisco Comas.
Sub-secretari	Joán Font.
Tresorer	Valentí Iglesias.
Contador	Amador Lluch.

COMISSIÓ DE BALL.

President	Francisco Alegre. Joseph Roig. Andréu Arch. Joán Badiella. Tomás Codina. Eustasi Onandia. Baltasar Roig. Pere Autonell. Joán Grós.
Secretari	Alfonso Ubach.

COMISSIÓ DE CABALGATAS.

President	Joaquim Cadafalch. Joseph Boda. Salvador Busquets. Joseph Prat Bosch. Ramón Minguell. Senén Andreu. Joán Codol. Manel Tobella. Ramón Lluch.
Secretari	Joseph Aymerich.

COMISSIÓ DE SARSSUELA.

President	Alfonso Sala. Joseph Cristófol. Vicents Llargués. Frederich Serra.
Vocal	Joseph Domingo. Delfi Marcet. Ramón Barba. Francisco Gallifa.
Secretari	Isidro Mogas.

SENADORS.

Cinto Bosch.
Jaume Guillemot.
Antón Alavedra.
Emili Matalonga.
Lluís Salvans.
Moisés Guillemot.
Joseph Pagés.
Joán Abelló.
Joseph Cots.
Pau Amat.
Joseph Armengol.
Francisco Giralt.
Joán Salvans.
Manel Targarona.

COMISSIÓ DE LLIMPIESA.

¿Que 'ls sembla aquesta bona pell? Eh, que pot anar? Ja ho crech, bor-rango!

Donchs aquesta xicota, es la minyo-na que sense retribució de cap mena, s' ha ofert per arreglá 'ls salons de la Societat, y escombrar y llimpiar y fé dissapte.

Nosaltres, agrahts de son oferiment, y ab la seva anuencia, hem publicat lo seu retrato á fi y efecte de que tots los sócis la coneguin.... però res més; en-care que fassi aquesta cara de bona-chona, es molt' esquerpa y.... vamos nos sembla que no si salvará cap sóci.

BARRETADAS

En lo número próxim que será de doble tamanyo, publicarem lo retrato de tots los sócis inscrits del barret.

Si per olvit involuntari n' hi há al-gún qu' encare no hagi remés la seva fotografia per treure la copia, pot ferho antes del mitx dia del vint d' Abril, si vol veurers retratat al costat del seus companys.

Lo poden enviar, baix plech tancat, en la casa del sóci senyor Minguell, que si nó está ocupat en donar menjá á las ocas, los podrá ensenyar lo jardí de ca-sa seva.

Habént' arribat á las orellas del go-bern francés la re-fundació de la Socie-tat del BARRET, lo ministre de nego-cis extranjers se conta que presentará á la aprobació del *gabinete*, una pro-posita pera subvencionarla ab la canti-tat de quinze mil francs anuals.

Dem la noticia ab reserva, perquè si aixó fos cert, no fora mentida.

Ab tot, las bonas relacions que te-nim ab ell, ja 'ns fem càrrech que no 'ns dará cap quarto.

Hem rebut una atenta carta del in-

sigue autor de la ópera *Aida*, en la que 'ns notifica que tant bon punt li cessin los dolors del poagre, comensará á posar en música la zarzuela *Lo Rey tranquil*, escrita ex-professo per la SOCIETAT DEL BARRET, y que s'ha de posar en escena lo próxim Carnaval.

Además, nos fá á saber que no vol retribució de cap mena.

Fá bé de dirho, perquè tampoch l'hauriam pagat encare que n'hagués volgut.

Nosaltres som frarchs.

Al pá, pá; y al ví, cam d'olla.

Per 'xó li donem las gracias y se l'nombra sóci honorari de la SOCIETAT DEL BARRET, qu' aixó y tres cuartos mes li donarán un' unsa de botifarra negra.

Un dia d'aquesta semana, se comensarán las obras del nóu edifici hont té d'instalarse la SOCIETAT DEL BARRET, en lo carrer del Pantano, part de vall de la fábrica del gas.

Los enginyers senyors Garcia y Gutierrez, ab l'ajuda dels no menos reputats arquitectos senyors Gomez y Fernandez y dels mestres d'obras Lopez y Martinez, están úllimant los planos qu'estarán esposats tres semanas y quinze dias en los *baixos* de la Secretaría d'aquesta societat, á fi y efecte, de que tots los socis puguin cerciorarse que será un edifici tant magestuós com microscópic.

Hi haurá salons de ball, de joch y de conversació y un rebost plé de botifarras.

També hi haurá assensors pels tulits y tranvía per aná á las comunas.

Los que desitjin veure 'ls planos, ja ho hem dit avants, que passin per la secretaria de tres á quatre de la matinala.

Sabém que molts noyas d'aquesta ciutat, al saber que la SOCIETAT DEL BARRET, tornaba á treure 'l nas ab mes brio y humor que avants, han determinat pendre part en tots los actes y festas que la societat fassi.

Una comissió composta de set noyas, la major part pubillas y mes que guapas, s'han posat á disposició de la societat, oferintse en tot lo que bonament puguin fer, de cual oferiment, hem acceptat sos serveys que no seran gents escasos.

En nom de la societat, doném las més expressivas gracias á las bonicas morenas senyoretas Pura, Remedios y Soledad, á las hermosas blancas, Con-

suelo, Trini y Amparo y las simpáticas rossas, Rosario, Aurora y Patrocinio per tals oferiments, aixis com ho fem extensiu á la presidenta de dita comissió senyoreta Inasifa, qui ab un desprendiment que l'honra s'ha ofert incondicionalment per tot lo que siga útil.

Tenim lo deber en fer constar que entre las set no hi há cap mare de familia ni cap que crihi.

RATLLAS CURTAS.

A can d'orella.

—Que b' estich al teu costat!
Respiro l'aire, y deliro
de goig, pensant que respiro
lo teu alé embalsamat.

Aquí sols, solets, videta,
guardat nostre amor aymada
per la lluna platejada
que 'ns observa satisfeta.

Besant ton llavi melós,
oprimintlo en dolsos llassos,
empresonada á tos brassos
tú contenta y jo amorós.

Dintre tos ulls contemplar
del firmament la blavor;
mon cor sobre lo teu cor
sa palpitació escoltar.

Desvaneixo 't de plaher,
tancarse tos ulls tot d'ana,
un núvol tapá la lluna
y un erit que per l'ayre 's pert.

Murmells de petons s'agafa
que la boca mitj ofega,
una branca que 's doblega,
y un munt d'herba que s'aixafa.

Amor meu! lo goig comensa
hont acaba 'l pensá tant.....
(Y l'altre m'está esperant
y aquesta no 's vol convensa).

—T' escolto, y sento en mon cor
la passió viva y ardenta,
com creix y mes creix plascença
impulsada per l'amor.

També com t'hi, 'l pensament
omplert de goig desvaria,
y os son desvari, alegría,
fòch del mateix sentiment.

Y aquella lluna qu'observa,
y aquell núvol que la tanca,
y 'l doblegar-se la branca,
y aixafarse aquell munt d'herba,
en confusió tal me posa
que no sé compendre prou,
si es que 'm vols anagá l'ou
ó buscas un altre cosa.

Mes es tant lo que jo 't vull
que 'l desitjar mon amor,
sento esclatar lo meu cor
y no hi veig ja de cap ull.

Si d'amor mon cor s'exalta,
que haig de fer, si ja so teva,
sinó dir: —Vida meua!
per tot lo que 't fassi falta.

Un amor sols te demano
per dirte de cor y brava:

—Soy tuya cómo una esclava!—
com diu 'l Nudo gordiano.

—Amor meu, y quant t' adoro!

—Com t' idolatro, amor meu!

—Té un petó, si no 't sap grèn.

—Donamen mil sinó 'n maoro.

—Véns la lluna com s'alegra?

—No la voig.

—De goig deliro;

dintre 'ls teus ulls la miro

com la tapa un núvol negro.

A. de G. y R.

Abril de 1886

Pensaments de tarrasencs il·lustres

Hi..... hi..... hi..... ji..... ji..... hi..... ji..... he.....
hecco..... hi..... ji.....

GANTÍ.

Aquest món, mirén pel cap que volguén, quo
tot es una pastarada.....

JOAN PASTARADA.

Vamoz adiós, amigo.

PINYONÉ.

—A dalt hi há fulano, zutano y mengano que
no volen ser vistos.

SR. MIQUEL (a) PATOT.

VEUS DE SAFREIX

Posém en coneixement de tots los
joves y noyas, que tenint relacions ó
desitxant tenirne, se trovin impossibilitats de parlarse ó escriurers ó rebre
noticias mutuament, que obrim una
secció gratis, hont hi anirán las notici-
as-telegráficas d'enamorats per po-
sarse de *común acuerdo*.

Tot anirá ab inicial y guardant la
reserva deguda.

Aixó sols ho fém perquè n'hi ha
molts que no saben com fersho per dir
algo á alguna noya y al mateix temps
per fer enrabiar á las sogras.

(Sobre tot, la meua, que té un genit
com un fuhét y unas ungles com una
gata. [Si 'm sentís!])

Teniam preparat per aquest número,
un article sobre la mania dels polissons
que sembla que s'ha desenvol·lat d'un
modo que fá fástich en nostra ciutat y
á la ciutat dels altres.

L'abundancia d'original 'ns ho ha
privat.

No obstant, un dels sócis del BAR-
RET, donará una conferencia pública
sobre el següent tema, qu' es ni mes
ni menos lo del article: *Influencia
qu'existeix entre 'ls aragons de pa-
lla que 's posan las donas mes avall
de la esquena, en relació del art ar-
quitectònic y las figas de moro.*

Oportunament s'avisará á domicili,

lo dia que la tal conferencia 's dongui.

Se posarán de manifest varios exemplars de polissons, recullits tots aquí Tarrassa, en los que hi figuran, cuxins de borra, llanús de petroli, palla llarga, ulleras de matxo, etc., etc., etc., fins se n' ensenyará un que hi cap una música de regiment, tocant una americana.

Posém en coneixement de tots los sócis del BARRET, que l' únich per are encarregat de cobrar las papeletas trimestrals y conserge de la Societat, es lo trempat D. Vicents Buffi.

Avuy arriba un dels millors sastres de la capital, per ferli 'l trage de eliqueta que en tots los actes barretals usará dit conserge.

Ja l' hem triat que fos baix d' estatura, per no carregá massa 'l presupuesto de la Societat.

Recort d' un ball de màscaras.

Merconeta, Merconeta,
la dels ulls encisadors
qu' ab sa tondra miradota,
y 'l sonris de sa boqueta,
es lo Déu dels meus amors.

Tos llavis son dos clavells
mitj-oberts, frescos, yermells,
tant hermosos y bufons,
que l' Amor hi ha fet en ells
un niu de dolsos petóns.

Ets la encantadora estrella
qu' il·lumina lo meu cor,
ets Merconeta, tant bella,
com la flayrosa poncella
del jardí del meu amor.

Per un sonris, jo donaria
mil vidas si las tingues;
per cada ún que jo 'n rebria,
ta boqueta jo cloraria,
cada vegada ab un bes.

Y omplerts los cors de ventura
com la dolsor de la mel,
ab ton amor y ternura
d' aquest món sols d' amargura,
no fariam un nou cel.

Unqucho Diade Serio.

1886.

DE LA VORA DEL FOCH

Pesent á la Font-vella:

—Que tal, geom está en Quim?

—¿Que no ho sab que s' ha casat?...

—¿Com es possible! ¡Casat ell! Vuit dias fa avuy que vaig trovarlo y encara estava hó.

En la estació del ferro-carril, al arribar un tren, un dels empleats crida ab veu escanyada.

—Tarrassa, dos minuts.

Un passatjer:

—Homa, jo al vostre puesto cridaria una mica mes y al ments se os entendria.

—Bravo, si, respon l' empleat, per quinze malabits duros cada mes que 'm donan, anirém á buscar á n' en Gayarre.

En lo teatro, de toló endintre:

Lo director:—¡Señores condes, duques y magnates, á la escena!... ¿Pero ahont es aquesta gent?

En Buffi:—Son als fossos que jugan al bólit.

—¿Y 'ls cardenals?

—A la guarda-ropia que s' atipan de castanyas, perquè á un d' ells li han pres una espar-denya.

Un jove del dia se presenta á casa de una senyora coneguda ab l' intent de ferli una visita.

La raspa surt á obrir, y al veure 'l resolt á li carse dintre li diu:

—Senyoret, no 's pot entrar: la senyora 's vesteig.

Lo jove sentantse ab molta barra:

—Bueno, esperaré que 's despulli.

CANTARS.

*Si un dia yo te quisi
y tu madre lo sapio,
vá sé aquell dia al jardí
que vaig ferte aquell petó.*

*Esta es la primer veluia,
la primera de mi vida
que hi trovat en aquet món
una sogra que 'm fes riure.*

*Dos besos tengoten el alma
que no se aparten de mí,
son aquells dos que vaig ferto
que 'm van costá un mes de lit.*

*Si per desgracia ó per sort
ab una vinda 'm casaba,
crech que 'm faria l' efecto
d' escudella rescalfada.*

*Si fós ta cara una tela
y 'ls meus llavis un pincell,
cada minut pintaria
lo que t' estimo, Merce.*

*«Qui 't vol bé, 't farà plorá»
Ja só perquè á la Maria,
lo seu home cap al vespro,
li dona un fart de tanyina.*

P. E. P.

EPÍGRAMAS.

*Un vell venia á la plassa
d' óus un petit cistellet,
y al pasar la Magdalena,
se vá aturá devant d' ell.*

*—¿A quant van?—pregunta aquesta
mentres tocaba 'ls domés;
y 'l vell digué:—No me 'ls toquis;
aro ván á trenta set.*

*La tia de la Pilar
en una sala apartada,
hi té una cosa amagada
que á ningú vol ensenyar.*

*Ella ho vol veure...—¡Qu' es casí
li contesta ab entoresa,
te vull doná una sorpresa
lo dia que 't casarás.*

Mes un dia 'l seu promés,

pel pany, va mirar lo qu' era;
total, una calaixera
molt boniqueta y res mes.

Y quant lo secret tenia,
á sa promesa, embobat,
li digué, boix d' alegría:
—Si miras per 'quest forat,
veurás alló de ta tia.

Ll. U. Cht.

Xarada xarraire.

*L' há es un ca que no mossega,
lo dos es un m de solfa,
la tercera 'm diu qu' es sa,
y lo tot se fá de roba.
La primera y la tercera
es casa dolenta ó bona,
y la primera y la daga
es camí que no fá tortas.
Tersa y prima será saca
per posarli llana ó borra,
la segona y la tercera
ho veus á missa de dotse.
La prima tersa primera
es casaca de senyora,
y prima segona y tersa,
es camisa d' home ó dona.
Fixat bé ab tot lo que dich
y si de trovarla 't costa,
diré que en mirá xaradas,
no hi sols entendro pilota.*

NOTA.—Al primer qu' envellí ja solació se li regalará un pè de nou lliures y una carnífera de Bangonissá de Vich.

Ultima hora

CRÍSES.

L' antich president del BARRET senyor ANTONET, nos ha suplicat que fessim constar que al no exercir cap càrrech, ni fornir part de cap comissió, no 's cregui qu' es per falta de voluntat, sinó per falta de salut.

Verdaderament, l' estat en que 's trova 'l senyor Antonet, fá llástima.

Nosaltres ni 'l coneixíam.

Sech, pàlit, lo color trencat, abatut y corvo, mes que un home, sembla un esqueleto que se sosté sols perquè Déu ho vol.

Si no fós perquè s' espantaria, li diríam qu' es tílich.

Y 's coneix que la carn sembla que li treguin á grapat; no mes pesa que once arrobas, vuit lliures y tres unsas.

Y 'l mes bó d' ell que cada dia creix més.

Si li dura la creixensa aviat necessitará tres pans de roba per ferse uns pantalons y cinch per l' americana.

Desitxém al ex-president del BARRET que posi una mica mes de carns, ja que si continúa flach com are, algú dia sentirém á di, que s' ha reventat com una bufeta.

Imp. de Estrada, Miquel y C.ª, Norte, 40, Tarrasa.